

Vastassa jättiläinen?

Viime aikoina olen kokenut usein suurta epävarmuutta omasta paikastani ja tehtävistäni niin töissä kuin seurakunnassakin. Onneksi saan kotona olla edelleen vaimo ja äiti niillä eväillä, mitä Taivaan Isä on antanut. Mutta tämä pääsiäisen läheisyys, Jeesuksen kivinen tie ja oman minän mahdottomuus ovat

ajoittain niin kovasti törmäyskurssilla, ettei tiedä mitä ajatella. Ja Raamattu vielä sanoo, ettei tule ajatella itsestään enempää kuin on soveliasta (Room.12:3).

Minulla on ollut paljon unelmia omasta elämästäni ja omista tekemisistäni. Unelmista monet ovat toteutuneet, ehkä yhtä monet eivät. Miksi siis olen usein tyytymätön elämäni ja aikaansaannoksiini? Miksi löydän itseni murehtimasta tulevia, vaikken tiedä, onko minulla huomista päivää? Onko Jumala tarkoittanut meidät jatkuvasti murehtimaan tekemättömistä töistä, saavuttamattomista unelmista ja vääristä valinnoista? Ja vielä pahempaa: Arvioimaan toisten ihmisten elämää ja saavutuksia!

Raamattu kehottaa meitä kyllä tutkistelemaan elämäämme, toimintamme motiiveja ja kiinnittymistämme Jumalan säätämiin lainalaisuuksiin sekä Hänen armoonsa. Mutta onko meillä taipumus nähdä vain osatotuus? 1. Piet.1:2 toivottaa

meille Pietarin sanoin: "Armo ja rauha lisääntykään teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta!" Kolmas jae väittää seuraavaa: "Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan..." Neljännessä jakeessa luemme mm. "...joiden kautta Hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset..." Eli meillä on kaikki tarpeellinen. Mutta jostain kumman syystä näemme seuraavat jakeet 5 - 8: "...niin pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtävääisyyttä, ymmärtävääisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta." vaatimusten listana, vaikka nekin pohjautuvat lupaukselle: Se on täytetty.

Mikä on siis se sisäinen jättiläinen, joka estää sinua Jumalan lapsena saavuttamasta rauhaa? Nouseeko menneisyydestä mörköjä yhä uudelleen, uskotko valheet, joita tämän maailman ruhtinas syöttää vai tunnetko huonosti Taivaallisen Isäsi, joka on täynnä armoa ja laupeutta lapsiaan kohtaan? Avun tapeessasi voit pysähtyä ristin juurelle ja jättää sinne kaikki jättiläiset, joita vastaan elämässäsi taistelet. Jeesus on voittanut kaikki jättiläisesi. Peittäköön Jeesuksen sanat "Se on täytetty!" (Joh.19:30) kaikki huudot siitä, ettei sinusta ole. Jumala kehottaa: "Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, etkökö sitä huomaa? Niin, minä teen tien korpeen, virrat erämaahan." (Jes.43:18-19)

Siunaten

Eija Mertanen

